

[Bollerup Madsen.]

vareafgift, og der er næppe sidestykke til, at en vareafgift beregnes efter sådanne principper, som hidtil har været gældende. Der er ved omlægning af afgifternes beregning til det løbende år taget fornødent hensyn til, at man ikke foruretter mindre apotekeres indkomst, idet alle nettooverskud indtil 25 000—26 000 kr. faktisk vil få lettelse efter den foreslåede omregning af afgiften. Men det har ikke kunnet gøre indtryk på de to partier, der stadig opretholder deres modvilje mod at gå bort fra den gamle form.

Jeg skal derfor på flertallets vegne anbefale regeringsforslaget til vedtagelse uændret og fraråde at vedtage mindretallets ændringsforslag.

Kirstine Ladefoged Jensen: Venstre har ikke kunnet tiltræde forslaget om ændring i lov nr. 108 af 31. marts 1932 om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden, idet vi ikke har kunnet gå med til det princip, at der skal betales indtægtsafgift af nettooverskuddet uden ret til fradrag af tidligere erlagt indtægtsafgift. Vi mener, at der ved dette bortfald af fradragsretten sker et brud på de hidtil anvendte beskatningsprincipper, et brud, som vi ikke vil være med til.

Den skala i § 2, hvorefter apotekerne skal yde afgift, må, såfremt fradragsretten bibeholdes, forhøjes, og vi foreslår derfor en ændring i denne skala, således som det fremgår af ændringsforslaget. Endelig må § 4 bortfalde, når fradragsretten bibeholdes.

Jeg anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal.

Poul Claussen: Det er en kort og ikke så forfærdelig oplysende betænkning, der foreligger. Udvalgsbehandlingen har været meget forceret, og jeg skal ikke undlade at udtale min utilfredshed med, at der levnes os så ringe tid til behandling af et forslag som det foreliggende om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden. Man har vidst i omtrent tre år, at der skulle gennemføres en lovgivning på dette tidspunkt. Det har man vidst i administrationen, og man har overladt til commissionen at komme med en indstilling, der er afgivet den 14. januar 1949. Indenrigsministeriets lovforslag blev fremsat den 16. marts. Man har altså af de tre år overladt rigsdagen små tre uger til behandling og færdiggørelse af lovforslaget. Jeg går ud fra, at der er nogen, der synes, det er en egnet fremgangsmåde. Jeg synes det ikke. Men på grund af denne arbejdsmåde har man altså ikke kunnet gennem-

arbejde lovforslaget i detaljer, og jeg beklager dette.

Jeg beklager også meget, at den højtærede indenrigsminister stædigt har fastholdt, at fradragsretten for betalt afgift skal bortfalde. Dette vil betyde, som jeg allerede sagde i min ordførertale ved første behandling af dette lovforslag, at mit parti af politiske grunde er ude af stand til at acceptere det. Når det fastholdes, således som det er tilfældet, har vi måttet reservere os vor stilling, og vi vil ved den endelige behandling stemme imod lovforslaget, selvom vi er klar over, at det rummer adskillige fordele for nogle apoteker; men vi kan som sagt af principielle grunde kun stemme imod det.

Angående det foreliggende ændringsforslag vil jeg sige, at man kan forstå, at det er en konsekvens af, at man også fra anden side end fra vor side ønsker at opretholde fradragsretten, men da ændringsforslaget også rummer visse forhøjelser af de mindre apotekers afgifter, vil vi undlade at stemme om dette ændringsforslag, og ved tredje behandling vil vi altså stemme imod lovforslaget.

Hvad det andet foreliggende lovforslag angår, kan vi give vor tilslutning til dets gennemførelse.

Bertel Dahlgard: Jeg skal tillade mig at anbefale at stemme for lovforslaget om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden, som det foreligger fra ministerens hånd.

Jeg må atter overfor det ærede medlem frk. Kirstine Ladefoged Jensen pointere, at der i denne forbindelse ikke er tale om et beskatningsprincip. Der er ikke tale om en beskatning. Der er tale om en afgift, som er en betaling for et privilegium, og det vil ikke være muligt på noget tidspunkt, udfra hvad vi her gennemfører, at argumentere for ophævelse af fradragsretten på skatteområdet.

Med hensyn til det ændringsforslag, man fra venstres side har stillet, skal jeg iøvrigt sige, at det rent praktiske resultat af dets gennemførelse vil blive en meget stærk nedsættelse af de store privilegiers afgifter, og det udvalgsarbejde, vi har haft, giver ikke baggrund for at foretage en sådan ændring. Jeg skal i denne henseende henvise til, at man fra ministeren har fået oplyst, at i det sidste år, fra 1947 til 1948, er de personlige apotekers gennemsnitlige overskud gået op fra 20 200 kr. til 28 900 kr., og de tidligere salgbare apotekers gennemsnitsindtægt er gået op fra 26 900 kr. til 32 200 kr. Disse oplysninger, der er kommet fra